

ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸ್ನೇಹ

■ ಸರಸ್ವತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಮಹಾಭಾರತ ಓದಿದರೂ ಓದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಕೆಲವು ಉಪಕಥೆಗಳು ನಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವೇನಲ್ಲ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಹಾಭಾರತವು ಮೋಸ, ವಂಚನೆ ಮತ್ತು ಪಿತೂರಿಗಳಿಂದ ದೂರ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಂದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ದುರ್ಯೋಧನನ ಅಗಾಧ ಸ್ನೇಹದ ಕಥೆ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ ನಿಷ್ಕಳಂಕ. ಕರ್ಣ

ಚಿತ್ರ: ಶಶಿಧರ್ ಹಳೇಮನಿ

'ಸೂತಪುತ್ರ' ಎಂದು ಅವಮಾನಿತನಾದಾಗ, ದುರ್ಯೋಧನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಅಂಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಇವರು ಆಗಾಗ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ತು ಕರ್ಣನೊಡನೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಭಾನುಮತಿಯೂ ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಇದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸ್ನೇಹ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಮೂವರೂ ಪಗಡೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದುರ್ಯೋಧನನ ವಿರಾಮ ಬಯಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು. ಭಾನುಮತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಣ ಪಗಡೆ ಆಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಸೋತವರು ಮಣಿಸರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪಂಥವನ್ನು

ಹೂಡಿದರು. ಆದರೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋತ ಭಾನುಮತಿ, ಪಂಥವನ್ನು ಮರೆತು ಎದ್ದು ಹೊರಟಳು. ಆಗ ಕರ್ಣ, ಅವಳ ಕೊಠಳಿನ ಮಣಿಸರಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ. ಅವಳ ಸರಮಾಲೆ ಹರಿದುಹೋಗಿ, ಮುತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಹೋದವು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ದುರ್ಯೋಧನ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ. ಈ ಕಥೆಯು ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ನಂಬಿಕೆ, ನಿಷ್ಕಲ್ಪ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹ ಎಂಬುದು ನಂಬಿಕೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು. ಅದು ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲವೇ ಮಕ್ಕಳೇ?

